

Klima- og miljødepartementet
Pb. 8013 Dep

0030 OSLO

Melding om politisk vedtak

BESTANDSMÅL FOR ULV OG ULVESONEN - HØRING

Aremark Viltnemnd behandlet i møte 03.12.2014 sak 10/14 . Følgende vedtak ble fattet:

Ulvesona opprettholdes med maksimalt 3 årlige ynglinger der Grenseflokkene er en del av bestandsmålet.

I en utmarkskommune som Aremark er elg og elgjakt en viktig friluftslivsaktivitet og forvaltningen av elgbestanden er viktig for rettighetshaverne. Som det sies i fagrapporten s.45 vil det gi betydelige konsekvenser for det enkelte jaktfelt når ulven etablerer seg i et område. Det er utfordrende å utøve elgforvaltning innenfor et ulverevir og få tatt ut riktige dyr i forhold til en avskytningsstrategi. Som en kompensasjon på dette foreslås det å øke antall jakt dager. I den forbindelse må det til en endring i retningslinjene til jakttidsforskriftens §3 for å kunne hjemle utvidet jakttid på grunn av tilstedeværelse av ulv i området. Utvidet jakttid skal i dag vedtas som en forskrift. Denne vedtaksformen bør vurderes ettersom informasjon/kunnskap vedrørende etableringen av et ulverevir kan bli kjent etter at det er praktisk mulig å få behandlet og vedtatt en forskrift om utvidet jakttid.

Bestandsmål for ulv kan fastsettes som et mål for antall individer, familiegrupper av ulv eller antall ynglinger. Som det sies i fagrapporten s.68 er det viktig at bestandsmålet defineres på en slik måte at det gir forutsigbarhet og minst mulig grad av fortolkningsmuligheter. I tillegg skrives det at målet med de årlige bestandsregistreringene er å få kunnskap om status for ulvebestanden i forhold til politiske målsetninger.

En er av den mening at Norge skal fortsatt ha bestandsmål i forhold til antall ynglinger som tidligere og at grenseflokkene skal innlemmes i målet og ha samme status som annen ulv. Måloppnåelse i forhold til de svensk/norske revirene beregnes ut fra andelen som ligger i de forskjellige land, uten hensyn til hvilket land hiet ligger i. Det bør være yngling det siste året som skal være gjeldende for vurdering av bestandsmålet.

Hvis en ønsker en felles mal med svenskene ved å innføre familiegrupper som bestandsmål, kan en gjøre det i tillegg. Ved å beholde antall ynglinger som bestandsmål, er en av den oppfatning at en får en bedre oversikt over bestanden, samtidig som en oppfyller forpliktelsene i Bernkonvensjonen m.m og kravene i Naturmangfoldloven.

En ser det som viktig at en har gode bestandsregistreringer. I forbindelse med bestandsregistreringer er det viktig med lokal forankring og utveksling av informasjon og data.

Lisensjakt og kvotejakt skal være hovedvirkemiddel for å regulere utbredelsen og størrelsen på rovviltbestandene innenfor ulvesona.

Hvis det blir dannet flere enn 3 yngleområder innenfor ulvesona, skal det reviret som er mest belastende for lokalsamfunnet, eventuelt det eldste, skal tas ut / fjernes.

Ordningen vedrørende rovdysikrede gjerder må forenkles der dagens ordning oppleves svært byråkratisk.

Det gis økonomisk kompensasjon til berørte lokalsamfunn der en støtter Utmarks kommunenes Sammenslutning (USS) sin uttalelse på dette punktet som sier:
En utfordring med dagens ulvesone er at det er stor forekomst av ulv innenfor et relativt lite område som utgjør ulvesonen. En videreføring av ulvesoneforvaltningen må innebære at ulemperne innenfor sonen i størst mulig grad reduseres og kompenseres. For det tilfelle at belastningen ikke kan reduseres i tilstrekkelig grad på annen måte, bør det benyttes økonomisk kompensasjon.

Mange opplever at høy ulvetetthet i deres nærmiljø påvirker livsstil og naturbruk, samt fører til redusert livskvalitet. De berørte lokalsamfunn føler at de bærer en stor byrde på vegne av storsamfunnet, men uten å møte tilstrekkelig aksept og forståelse for dette.

USS er derfor positiv til ulvesoneutvalgets forslag om en økonomisk kompensasjonsordning til kommunene. Etablering av ulvrevir i et område vil berøre hele lokalsamfunnet, og ikke bare de berørte grunneiere eller næringsutøvere. Det er derfor riktig at deler av kompensasjonen kommer det lokale fellesskapet til gode også gjennom en kompensasjon til kommunene. Samtidig mener USS at grunneiere og næringer som er direkte berørt i større grad må kompenseres for sine tap.

Kompensasjon i form av fond o.l. til kommuner har i flere sammenhenger blitt foreslått og benyttet som et virkemiddel for oppfyllelse av statlig naturvernpolitikk.

I NOU 2004:28 (naturmangfoldmeldingen) ble tanken om kommunale næringsfond ved etablering av verneområder luftet. Ideen har vært at næringsfond kan kompensere ulemper ved å stimulere til annen næringsvirksomhet i kommuner hvor vernevedtak vanskeliggjør den igangværende næringsvirksomhet. Selv om dette forslaget ikke er fulgt opp gjennom en lovfestet ordning, er det i forbindelse med flere vernevedtak de senere år blitt innvilget næringsfond til berørte kommuner: Vern av Trillemarka-Rollagsfjell i 2008, vern i Naustdal/Gjengedal i 2009, vern på Smøla i 2009 og vern av Vefsnavassdraget i 2009 er eksempler på at staten har innvilget næringsfond til kommunene i forbindelse med vernevedtak.

Slike økonomiske kompensasjonsordninger bør vurderes når oppfyllelsen av nasjonale miljømål som innebærer at enkelte lokalsamfunn må bære særlige ulemper. Dette saksforholdet innebærer en skjev og kontroversiell byrdefordeling, og departementet bør derfor vurdere en slik ordning ulvesoneutvalget foreslår i denne saken.

Rett utskrift:

Ann Kristin Halvorsrud

Ann Kristin Halvorsrud
Miljøvernkonsulent